

אל המשפטים בבג"ד הנוער של הטכנות היהודית בירושלים

שלחמה יוני 1967 העמידה בגני היהודים החיים מחוץ לישראל, בצורה חריפה ביותר, את בעיית המיינסטרים לסדינת-ישראל ולציונות בכלל. מאז השלחמה נמנה המיסוד הציוני, יותר מאשר אי פעם קודם לכן, ליצור "איחוד לאומי", לא רק של כל היהודים החיים בישראל, אלא של כל יהודי העולם. מטרת מדיניות זו, בשלב זה, היא לגייס את כל התמיכה האפשרית - כלכלית, פוליטית ואידיאולוגית - לשמירה על "החיישנים" של שלחמה יוני 1967: סיפוח מריסוריות נוספות, דיכוי האוכלוסיה הפלשטינאית במריסוריות אלה, הפיכת ישראל למישען העיקרי של האימפריאליזם האמריקאי במזרח-התיכון.

באותו זמן התחוללו שינויים כבירים בעולם כולו. השכיחה הכללית במאי 1968 בצרפת והפלישה הסובייטית לצ'כוסלובקיה באוגוסט אותה שנה זיקזקו את המשפט-קרו הבינלאומי ואת הרגיעה היחסית בשלחמה המסמדות הבינלאומית. שני מאורעות אלה הראו והוכיחו כי האימפריאליזם הבינלאומי והבירוקרטיה הסובייטית נמצאים במשבר עמוק. טכנר זה הולך ונחריף ככל ארצות מערב ומרכז אירופה, בארצות הנמונות לשליטה הבירוקרטית הסובייטית ובארצות-הברית עצמן. המאבק נגד שלחמה ויישנאט, החרפת בעיית הכושים וקשייו הכלכליים של האימפריאליזם האמריקאי מבטאים את עוצמת המשבר הבינלאומי בארצות-הברית.

כל טכנר כזה מעלה שאלה או השאלה היהודית. כל החרפה בשלחמה המערבית הבינלאומית מריפה את הבעייה היהודית. המודעות האנטישמית במערב ובמזרח פוכיחה פעם נוספת כי השאלה היהודית היא שאלה בינלאומית ויכולה להיפתר רק דרך שינויים בשיטה הכלכלית והפוליטית הבינלאומית. ההיסטוריה של עשרות השנים האחרונות הוכיחה כי הקפיטליזם, הנתון במשבר היסטורי ללא מוצא, אינו יכול לפתור את הבעייה היהודית. ההוכחה הניצחת לכך היא שלחמה העולם השנייה והברבריות הנאצית. אולם, יחד עם זאת, הוכח כי גם הציונות העטירה - בצורה חדשה - את היהודים החיים בישראל בקונפליקט ללא-מוצא עם מדינתה, עם הקט הפלשטינאי, עם עשרות מיליוני ערבים. היא יצרה גופו חדש בו אינה יכולה להתפתח חברה נורמלית, בו התפתחה חברה הסיודת על קשרים טמירים עם האימפריאליזם הבינלאומי, על טיוע כלכלי עצום, על דיכוי עם אחר, על שלחמה חוזרות ונשנות, על שגחה, על סכנה השגחה משמרת.

המשבר הפוליטי והכלכלי הבינלאומי, יחד עם טכנר הציונות, מעלים שאלה או שני הברירות העופרות בפני יהודי העולם כולו מאז ראשית מאה זו: תמיכה בקפיטליזם המתנוון בכלל ובציונות בפרט, המביאים על האנושות כולה ועל היהודים בכללה, אסונות ומרגרות, או תמיכה במאבק לסוציאליזם עולמי, שרק הוא יכול לפתור את השאלות הבורליות המחמרות על עולמנו. חלק ניכר של הנוער היהודי בעולם מתגייס היום לטרות ההתמיכה, ניצב יחד עם הנוער בארצותיו ועם מעמד הפועלים והתמונים המרוכאים במאבק שותף נגד האימפריאליזם הבינלאומי, במאבק שותף למען ההתמיכה הסוציאליט והפוליטית, שהיא הכרח מקומתנו. חלק אחר של הנוער היהודי לא מצא עדיין את דרכו.

הציונות נמכה לגייס אתכם לטרותיה. כניעה לציונות היום פירושה טיוע לריאקציה כשהי דרכים. ראשית, טיוע לריאקציה בארצותיכם, על-ידי פילוגכם שטרות הנוער, הפועלים והתמונים הנאבקים לשינוי החברה. עסידתכם לצד הציונות, גיוסכם לטרות מדיניותה, פירושה תחלת הכוחות ההתכנייים בארצותיכם אתם. שנית, טיוע לציונות, המרכאת זכויות עם אחר, המובילה את התמונים היהודים בישראל לשואה חדשה.

בידיכם ההכרעה! זכרו כי אין שטרון, לא ליהודי ישראל ולא לכם, יהודי העולם, מלבד ההתמיכה הסוציאליטית העולמית. זכרו כי תמיכתכם בציונות היא תמיכה בסדר החברתי והפוליטי המהווה את הסמגרה למרגיה היהודית, כמו למרגדות רבנות אחרות. זכרו כי העזרה האמתית היחידה שאתם יכולים לספק להפוגי היהודים החיים בישראל היא במאבק בארצותיכם אתם נגד הריאקציה, נגד הקפיטליזם המתנוון, למען סוציאליזם. רק מאבק זה יקרב את הגשמת הפרסקטיבה של שינוי חברתי כל-עולמי, יחזק את הכוחות ההתכנייים הסוציאליטיים במזרח התיכון עצמו, יפתח סיכוי לפאבק שותף של יהודים וערבים לחברה חדשה, המבוססת על שוויון לאומי וחברתי.

זכרו, בידיכם ההכרעה!

הארגון הסוציאליטי הישראלי (מפגן)

ת.ד. 28061 הל-אניב

פ.ד. 2234 ירושלים

TO THE PARTICIPANTS IN THE YOUTH CONGRESS OF THE JEWISH AGENCY
IN JERUSALEM

The June 1967 war has placed the Jews who live outside Israel, in a very acute way, before the problem of their relation to the state of Israel and to Zionism in general. Since the war, the Zionist establishment has been trying, more than ever before, to create "national unanimity", not only among the Jews living in Israel, but also between world Jewry. The aim of this policy, at this stage, is to mobilize all the possible support - economic, political and ideological - in order to keep the "fruit" of the June 1967 war: annexation of more territories, oppression of the Palestinian population of those territories, transformation of Israel into the principal ally of American Imperialism in the middle-East.

At the same time, great changes occurred in the world. The general strike in May 1968 in France and the Soviet invasion of Czechoslovakia in August of the same year shook the international status quo and the relative calm in the international class struggle. These two events demonstrated that the Soviet Bureaucracy as well as international imperialism are deep in crisis. The crisis is deepening, in all the countries of western and central Europe, in the countries under the rule of Soviet bureaucracy as well as the United States themselves. The struggle against the Viet-Nam war, the aggravation of the Black question, and the economic difficulties of American imperialism, all those point to the depth of the crisis in the U.S.

Any crisis of this sort raises the Jewish Question anew. Any aggravation of the international class struggle brings about an aggravation of the Jewish problem. The renewal of antisemitism, both East and West, demonstrates once more that the Jewish question is an international one, that can only be solved through fundamental changes in the international political and economic system. The history of the last decades has shown that capitalism, which finds itself in an unsolvable crisis, is incapable to solve the Jewish problem. The most painful proof of this was given by II World war and Nazi barbarity. At the same time proof was given that Zionism for its part, is no solution to the Jewish problem either. Zionism, in a new way, put the Jews living in Israel in a situation of impossible conflict with their environment, with the Palestinian people, with tens of millions of Arabs. Zionism created a new ghetto, where no normal society can develop, where grows a society built upon permanent ties with international imperialism, founded on considerable economic help, on another people's oppression, on periodic wars, on hate, and on constant danger of extermination.

The international political and economic crisis as well as the crisis of zionism raise once again the alternative opened before the Jews of the whole world since the beginning of this century: support of decadent capitalism in general, and of zionism in particular, which bring tragedies and catastrophies to mankind as a whole and to the Jews in particular, or support to the world socialist struggle, the only solution to the very crucial problems of our world. An important part of the jewish youth in the world has already joined the ranks of Revolution, together with the youth in their respective countries, together with the working class and the oppressed masses in a common struggle against international imperialism, in a common struggle for the social and political revolution which is the necessity of our epoch. Another part of the Jewish youth still hasn't found his way.

Zionism is trying to enlist you in its ranks. To give way to zionism today is to serve reaction in a double way. To begin with, it serves reaction in your countries, by splitting you apart from the ranks of the youth, the working class and the oppressed masses struggling to change society. For you to stand on the side of zionism, to be enlisted at the service of zionist policies is to weaken the forces of Revolution in your own countries. On the other hand, help given to zionism, which oppresses and denies the rights of another people leads the jewish masses in Israel to a new holocaust.

The decision is in your hands. Remember that there is no solution, not for the jews in Israel, not for you, Jews of the world, aside from a world socialist Revolution. Remember that your support of zionism is a support of the very political and social framework which made the jewish tragedy, as well as many other tragedies, possible. Remember that the only real help you can give the jewish masses living in Israel is by struggling, in your own countries against reaction, against decadent capitalism, for socialism. Only such a struggle can bring us closer to the perspective of worldwide social change, reinforce revolutionary forces in the middle-East itself, and add to the chances of a common struggle of Jews and Arabs for a new society, built on national and social equality.

Remember, it is up to you!

The Israeli Socialist Organization. ("Matzpen")

January 12th 1970.